

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

C[a]pvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

DE RETI. FIDE. ORT. 74

natores, quomodo legitimos consecra-
re possunt sacerdotes? Illegitima siqui-
dem est eorum ordinatio, partim quia
ab eis ordinatur, apud quos potestas nō
est, partim etiam, quia non vtuntur de-
bito modo & forma, quibus Ecclesia ex
apostolorum apostolicorumq; viroru
institutione semper vfa est, atq; etiam
nūc vtitur, in Episcoporum, sacerdotū
& reliquorū clericorum ordinatione.

CPVT V.

Sed & pœnitentiæ sacramentum ^{pœnitentiæ} sacramen-
tum truncant, Credit Ecclesia Catholi-
ca, pœnitentiæ sacramentum tribus cō-
stare partibus, nempe contritione, cō-
^{cant Lu-}
fessione & satisfactione. At hæresiar-
cha Lutherus in assertione omnium ar-
ticulorum suorum per Bullā Leonis X.
dānatorū, eas labefactare conat dicens:
Tres esse partes pœnitentiæ, cōtritionē,
cōfessionē, & satisfactionē, non est fun-
datū in sacra scriptura, nec in antiquis
sanctis doctoribus. Et contra contritio-
nē speciatim ibidem eiusmodi arti-
culos addidit: Contritio facit hypo-
critam, imò magis peccatorem. Et
nullo

IO ANN. SLOT. GEF.

nullo modo confidas te absolui propter verbum Christi. Quodcunq; solueris, hic (inquam) confide, si sacerdotis obtinueris absolutionem, & credes fortiter te absolutū, & absolutus verēris, quicqdsit de cōtritione. Et iterum: Nullus debet sacerdoti respondere, secessisse esse contritum, nec sacerdos inquirere. Aduersus Confessionem verò huiuscmodi articulos ibidem tradidit: Nullo modo præsumas confiteri venialia peccata, nec mortalia omnia.' Dum volumus omnia purè confiteri, nihil aliud facimus, quam quòd misericordiæ Dei nihil volumus relinquere ignoscendū. Et fidei volens tribuere totam iustificationis causam, & nihil absolutionis sacramento, peccata (inquit) non sunt nulli remissa, nisi remittente sacerdote, creditat sibi remitti, imò peccatum maneret, nisi remissum crederet. Sed & aduersus satisfactionem, eiusmodi articulū posuit, quem ipse ibidem verissimum vocat proverbiū, omni doctrina de contritionibus hucusq; data, præstantius, quo dicitur: Optima pœnitentia no

ua vita.
xa Eccl
q; credi
nitetiæ
Iste aut
pe citat
tetiæ ac
papa Ep
imò vbi
quilibet
puer eff
ctis sacr
tuor exp
huc pro
tur, part
cent, ita
quomo
ctum sae
dere poi
sus poter
Nam oīs
psuppor
uersarij:
eorum r
si pro sac
pud nos

ua vita. Hactenus Catholica & orthodo-
xa Ecclesia vnanimi consensu docuit at
q; credidit, ministrum sacramenti pœ-
nitentiæ, sacerdotem esse hierニックum.
Iste autem hæresiarcha in loco nunc sæ-
pe citato. In sacramento (inquit) pœni-
tentiæ ac remissione culpe, nō plus facit
papa Episcop° quam imfimus sacerdos,
imò vbi non est sacerdos, & quæ tantum
quilibet Christianus, etiā si mulier aut
puer esset. Itaq; cum e septem sacrofan-
ctis sacramentis, propria temeritate qua-
tuor expungant, atq; illa ipsa quæ ad-
huc pro sacramentis agnoscere viden-
tur, partibus suis substancialibus detrun-
cent, ita vt eorum integritatem tollant,
quomodo apud eos legitimum atq; re-
ctum sacramentorum usum esse conce-
dere possumus? Nullius siquidem rei u-
sus potest adstrui, cuius esse negatur.
Nam oīs usus rem aliquā perquirit aut
p̄supponit, cuius sit usus. Cum itaq; ad-
uersarij sacramenta quædā negent quo
eorum rectū usum habebunt? Cum ip-
si pro sacramentis non habeant, quæ a-
pud nos vera sunt sacramēta, eorū verū

L usum

IOANN. SLOT. GEF.

vsum habere profectò non poterunt,
quorum substantiam negant. Quoniam
aduersarij ministrum sacramenti pœni-
tentiæ, sacerdotem hierarchicum non
agnoscunt, veram peccatorū remissio-
nem non habent, quia illa quoq; ad sa-
cerdotalē autoritatē (quæ apud eos nō
est) pertinet, vt hic raseam, eidem locū
non esse, extra illam Ecclesiam, quæ illi
Cæphæ inhæret, quæ Petrum pastorem
rectoremq; agnoscit.

CAPVT VI.

Sed obijciet fortasse quispiam, & di-
scet: eucharistiæ sacramentū recte
apud eos tractari, eo q; eo vtantur iuxta
Christi institutionem, qui illud sub v-
traq; specie panis scilicet & vini distri-
buunt, ac proinde illius sacramenti me-
liorem apud eos esse vsum, quam apud
nos, vbi duntaxat sub specie panis ad-
ministratur populo. Paulo superius di-
ctū est, neq; huius nempe Eucharistiæ
sacramenti rectum vsum esse apud ad-
uersarios, quorum pleriq; quum sint
meri laici, nullum ordinem habentes, à
nullo Episcopo consecrati, non conse-
crant,

DE
erāt, ali
belles &
ma & in
verbort
Verunta
vtraq; sp
quidē ii
ciem po
aderant
id mune
te in me
do sacer
crant &
stituit c
mendu
mento f
in quor
& sacer
tes (qui
dispensa
dem fac
pes, quā
vt doce
erarchia
edūt ho
ro vna f